

СВЕТУЛКА

КНИЖКА ПЪРВА

ОКТОМВРИЙ, 1934

ГОДИНА XXX

НАШЕТО СЛЪНЦЕ

Отъ изтокъ, де Черно море
Играе, бушува неспирно,
Слънцето наше изгръва
И свѣти кротко и мирно.

И свѣти кротко и мирно
Надъ ширни посѣти поля,
Надъ чуки високи планински,
Надъ бедни и китни села.

Сребрятъ на Дунавъ вълнитѣ,
Злато Пирина увѣничава,
Родопи, Рила, Балкана —
Картина стелать величава.

О, слънце бѫлгарско, свѣти.
Тъй, какъ свѣтишъ огъ вѣкове
Всѫде, де бѫлгаринъ живѣе
И свойта бѫднина кове!

Елинъ Пелинъ

